

[Ministeren for Landbrug og Fiskeri.] sætte en rimelig Pris, hvis vi vil fare vel i den kommende Tid med de ringe Muligheder, vi har.

Det ærede Medlem sagde dernæst, at i Modsætning hertil var vi indstillet paa, at Landarbejderne ingenting skal have. Jo, det er netop Meningen. Det er netop derfor, jeg ved Forelæggelsen fremsatte den Udtalelse paa Regeringens Vegne, at vi er klar over, at vi maa tage Konsekvensen af det, der her gennemføres.

Det ærede Medlem brugte det Udtryk, at vi skrabede Margarinen af Landarbejdernes Brød. Der er ingenting, der er mere urigtigt end en saadan Udtalelse. For det første er det ikke vor Skyld, ikke Regeringens Skyld, ingens Skyld her i Landet, at vi mangler Raastoffer til Margarineproduktionen. Det er der ingen der kan gøre ved, og naar Margarinen ikke kommer frem i den Mængde, den plejer, er det jo udelukkende, fordi vi ikke har og ikke faar Raastoffer til Margarineproduktionen. Og dernæst er det helt forkert, helt urigtigt, naar det ærede Medlem siger, at vi, Regeringen, skraber Margarinen af Landarbejdernes Brød. Vi har netop gennemført, at den Smule Margarine, der kan fremstilles af de Raastoffer, vi har, bliver forbeholdt de fattigste her i Landet, og jeg skal ingen Sinde benægte — jeg har sagt det mange Gange fra denne Talerstol —, at blandt Lønarbejderne hører Landarbejderne absolut til de fattigste. Det er helt forkert, naar det ærede Medlem vil fremsætte en saadan Udtalelse som den, han her har fremsat.

Det samme gælder, naar det ærede Medlem siger, at Loven kun kan give 10 Tdr. Tildelingskorn til hver Husmand. Det er heller ikke rigtigt. Der foreslaas her 1 Mill. Tdr. Tildelingskorn. Der er ca. 80 000 Landmænd, som har under 5 000 Kr.s Jordværdi, men det er jo ikke Meningen, at de, der ikke har $\frac{3}{5}$ af deres Indtægt fra Landbrug, skal have Tildelingskorn. Det er selvfølgelig ikke Meningen, at Folk, som har Jord, men lever af deres Penge, eller Folk, som tjener Penge paa anden Maade, skal have Korn fra de større Landmænd, der gerne selv vil beholde det. Det gælder selvfølgelig kun de Landbrug, hvor Ejeren lever væsentligt af sit Landbrug, og derfor vil det sikkert gaa saaledes, at Husmændene kan faa gennemsnitlig ca. 15 Tdr. Jeg hører ikke til dem, der mener, at man skal skjule noget, men man skal heller ikke overdrive, naar man vil argumentere i den Slags Sager, for det falder tilbage paa en selv,

og saa betyder de Udtalelser, man fremkommer med, ikke noget i Diskussionen.

Det ærede Medlem sagde dernæst, at vi maatte selvfølgelig holde Brødpriserne nede, det gjorde man under den sidste Krig. Ja, men det ærede Medlem har vel opdaget, at Forholdene for os her i Landet er vidt forskellige fra Forholdene under sidste Krig. Da tjentes der store Penge i Danmark; da kunde man lægge Skatter paa, nye Skatter og atter nye Skatter, og man kunde løse den Slags Spørgsmaal. Men Situationen er en helt anden nu. Alle Mennesker her i Landet ved, at Indtægterne svigter. Vi bliver fattigere og fattigere, og det at skaffe Skatter til Dækning af den Slags Formaal er ingenlunde saa let, som det var under den sidste Krig, saa en Sammenligning her er helt ved Siden af.

Jeg havde det Indtryk, at det ærede Medlem var meget ked af den Udtalelse, jeg havde fremsat paa Regeringens Vegne angaaende Konsekvenserne af den kommende Prisstigning paa Rug og Rugbrød, og derfor fandt det ærede Medlem paa at kritisere det med den Motivering, at denne min Udtalelse stred imod den Opfattelse, Regeringen havde for et Par Maaneder siden. Ja, men der er jo sket noget i de to Maaneder. Har det ærede Medlem ikke opdaget det? Smørprisen er steget paa Grund af Eksportprisernes Stigning. Det er nødvendigt nu at sætte Kornpriserne op, og naturligvis er det saaledes for mig, at en anden Situation giver en anden Stilling; jeg indtager ikke den samme Stilling til Problemerne, naar Problemerne skifter. Man maa selvfølgelig tage Stilling til dem, efterhaanden som de kommer, og efter den Maade, paa hvilken de kræver deres Løsning.

Saa spurgte det ærede Medlem mig til sidst, hvorfor man staar her og siger, at vi er nødt til at klare os med vor egen Høst. Hvorfor kan vi ikke faa Korn og Foderstoffer udefra? — og det ærede Medlem henviste til Sovjetrusland. Ingenting vil glæde mig mere, end hvis det ærede Medlem kan skaffe os Korn fra Rusland. Jeg forudser de allerstørste Vanskeligheder for dansk Landbrug og for Danmarks Økonomi, fordi vi intet Korn kan faa fra Europa, og det ærede Medlem maa derfor ikke tro, at Regeringen ikke er ude med Lygten hver Dag overalt i Europa, hvor det kan tænkes, at vi kan faa Korn. Men desværre tegner det til at blive en meget daarlig Høst over hele Europa, og det har ikke været muligt at faa Korn af nogen Betydning. Det er muligt, at vi kan faa en Smule, men Udsigterne er saadan, at vi nødvendigvis, hvis vi